

põlde harris, läks temma rikkus aasta aastalt ikka suremaks. Selle ülle olli need ebajummalate teendred, kes temma ümberkaudo ellasid, kaddehad, ja teggid temmale mõnda pahhandust. Agga temma nõudis rahho, ja leppitas järrelejätmise ja andeks andmisega omma kõige wihasemad waenlased.

Mo kitus olgo ilma peal
Head eddasi siin aita,
Et digusega ükski teal,
Tõõst, teust mind wdi laita.
Et lahke wiis, arm, allandus,
Pitkmeel, hool, heldus, tassandus
Null' saatjaks kasa tulleks,
On, rõõm, au majjas olleks.

10. Esaw ja Jakob.

Wata, mis hea ja mis lobbus on
se, et wennad ühhomeleliselt ühhes
ellawad. Paul. 133, 1.

Isakil olli kaks poega, mis kaksikud olli.
Wannema nimmi olli Esaw ja norema nim-

mi Jakob. Neil mõlemil olli issi meel.
Esaw harjus wallidat ello-wiit ja armastas
linno-aiamist; Jakob, kes omma karja taga
käis, olli pehme süddamega mees, ja teggi
mis emma tahtis. Sepärrast armastas
emma tedda ennam kui Esawit, ja sowis
temmale essi-sündimise õigust. Zuhkus, et
Esaw üksford wässind ja tühja kõhhoga jah-
he pealt koijs tulli, ja Jakob ennesele läatsi-
leent ketis. Kui Esaw sedda näggi, ütles
ta temmale: anna mulle sedda punnast leent
süa, sest ma ollen wässind ja roidund. Ag-
ga Jakob ei andnud, waid ütles: mü mulle
tänapäaw omma essi-sündimise õigus ärra,
siis ma tahhan sulle süa ja jua anda. Esaw
mötles: mis kasso on mul sest essi-sündi-
mise õigusest, ma pean jo ommeti surrema;
wandus ja müüs omma sündimise õiguse
omma wenna Jakobile. Emma kawwala nõu
järrele pettis temma ka omma issat, kelle
silmad olli tõntsiks lāinud, et ta pimmedast
peast omma õnnistamise sõnnad temma pea-
le lugges, agga mitte Esawi peale, kuid